

steringer det kan betale sig at lave, så bør man også vide, hvad der sker på den anden side af 2007.

Det er altså lidt en strudsepolitik, regeringen fører på utrolig mange områder, som handler om miljø. Man tror, man tjener erhvervslivet bedst ved at køre en eller anden form for stop-go-politik, hvor man lukker øjnene for, at der snarligt, forhåbentlig, bliver et andet politisk flertal, og at man derfor risikerer at have en politik, som svinger hid og did i, stedet for at satse på nogle brede politiske forlig, som så ikke bliver præcis, som man kunne ønske sig, men som til gengæld bliver varige.

Det kan jo lade sig gøre. Det har vi set på energiområdet, når vi snakker om struktursiden, hvor vi så også fik miljøet med. Hvorfor kan det ikke lade sig gøre på de her områder, som jo også har meget stor betydning for Danmark, for erhvervslivet og for klimaet i dette tilfælde?

Den anden grund til, at Det Radikale Venstre ikke ønsker at støtte det lille skridt, som der jo så bliver taget med dette lovforslag, er simpelt hen, at vi ikke vil afskrive os muligheden for at kunne lave en bedre lov senere. Der ligger nemlig en enorm strategisk mulighed for at bruge det her kvotesystem, hvis vel at mærke - og det må vi alle sammen krydse fingre for - at Kyotoaftalen vil blive ratificeret også af Rusland. Hvis vi bruger det her kvotesystem på den rigtige måde, ligger der nogle enorme potentialer for at fremme de rigtige former for energi på en markeds effektiv måde, der næsten regulerer sig selv.

Kl. 13.05

Jeg kunne nogle gange fristes til at tro, at grunden til, at regeringen ikke ønsker at benytte CO₂-kvoterne strategisk, er, at man ikke har nogen strategi. For hver gang vi diskuterer den samlede CO₂-strategi for Danmark, altså hvordan vi skal opnå vores forpligtelser i Kyotoaftalen, er det, som om der er en fuldstændig larmende tavshed i regeringen. Man har fremlagt det, man selv kalder en strategi, men som er sådan et katalog over forskellige muligheder, man kan benytte, men man har jo ikke sagt: Så meget vil vi bruge til at nå den målsætning, sådan vil vi gøre det, og på denne her måde skal vi samlet opnå Danmarks målsætning.

Jeg fristes til at spørge ministeren, om han har nogen som helst anelse om, hvornår regeringen kan fremlægge en sådan strategi, og om det overhovedet vil ske i denne regerings levetid, eller om man efterlader til en kommende regering

at råde bod på det om 2 år. Det er ikke særlig lang tid.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det økonomi- og erhvervsministeren. Undskyld, der var en kort bemærkning, jeg overså.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal undskylde, at det var i sidste øjeblik. Men det var, fordi hr. Martin Lidegaard fik viklet sig ud i en forklaring om det positive i selve kvotesystemet. Nu er jeg ikke sikker på, at jeg opfattede, hvad det så får af konsekvens for Det Radikale Venstres stemmeafgivning i forhold til det her lovforslag. Det vil jeg godt spørge om.

Jeg vil også godt spørge: Hvis man laver et kvotesystem på den måde, at man både laver nogle enormt store kvoter, og så virker det jo ikke begrænsende, og indbygger en handel med kvoter, der indeholder varm luft, således som der var lagt op til også i EU's kvoteregulerings-system, så indbygger man jo ikke noget incitament til en egentlig begrænsning af CO₂-udslippet, og så kan man vel ikke sige, at kvotesystemet i sig selv er en god ting?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hele ideen om fleksible mekanismer, som er en del af Kyotoaftalen, groede ikke i den radikale baghave, men var en del af et større internationalt kompromis, som blev indgået, som i dag er et faktum, og som vi selv har været med til at sige ja til. Så jeg opfatter mere hr. Keld Albrechtsens spørgsmål som af lettere hypotetisk karakter.

Det, der for os nu er væsentligt, er, at man bruger de gode elementer i kvotesystemet. Man kan nemlig, hvis man bruger det rigtigt, lave nogle direkte incitament, sådan at forurenere betaler mere, de snavsede energiteknologier betaler mere, og de rene betaler mindre. Men den måde bruger regeringen det ikke engang på, havde jeg nær sagt.

Hvis man så bare sagde, at man ville tage en bestemt mængde uden for Danmarks grænser, men det gør man ikke. Det er i hvert fald Det Radikale Venstres holdning. Vi vil gerne tage noget uden for Danmarks grænser, vi synes faktisk, det er fornuftigt, og vi tror, at vi kan vinde endnu bedre energitiltag ved at tage visse elementer ind, som har en reel, gavnlig effekt på miljøet og på energien i f.eks. de østeuropæiske lande.